

HULP IN DE HUISHOUDING

Blijspel in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HULP IN DE HUISHOUDING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Paul van Gelderen: directeur van een reclamebureau.

Linda Mens: heilssoldate.

DECOR:

Het toneel geeft een woon-werkkamer te zien, modern en smaakvol ingericht, maar totaal onverzorgd en slordig. Kleding over de vloer, omgevallen planten, gedeeltelijk wel en niet uitgepakte dozen en verhuisboxen, waar allerlei huishoudelijke spullen uitsteken. Duidelijk moet blijken, dat de bewoner van het vertrek wel bemiddeld is, maar dat hij geen kans ziet enige orde in het huishouden te scheppen. Dus: geen indruk van smerig, maar van slordig. Veel rommel (boeken, tijdschriften, elektronische apparatuur) half opgestapeld en weer omgevallen op de grond.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het toneel in deze desolate staat verlaten, maar wel goed verlicht. Paul van Gelderen komt op via de slaapkamerdeur. Hij is geblesseerd: linkerarm in een draagdoek of mitella, linkerbeen stijf. Dit ten gevolge van een val van zijn paard. Kleding: wel duur maar slecht verzorgd, dus ongelijk toegeknoopt overhemd, los zittende stropdas, letterlijk een-schoen-en-een-slof. Hij ondervindt duidelijk pijn van zijn blessures, is er ook in zijn bewegingen door gehinderd, hetgeen hem irriteert. Dus: motoriek gestoord, traag. Paul strompelt naar de salontafel en haalt moeizaam met z'n rechterhand een sigaret uit het op de salontafel liggende pakje. Wil deze aansteken, bemerkt dan dat zijn aansteker in zijn linker broekzak zit. Tracht met rechterhand aansteker uit linker broekzak te frommelen. Dit lukt zeer moeizaam. Steunt en kreunt hierbij, eventueel zachtjes wat bastaard vloeken. Dan gaat de telefoon. Paul strompelt moeizaam naar de fauteuil of driezitsbank, als hij eindelijk het apparaat kan bedienen houdt het gerinkel op. Paul zit nu.

PAUL (*geirriteerd, hoorn in de hand*): Hè, verdomme... wacht dan ook even.... (*de telefoon wordt teruggelegd. Begint meteen weer te rinkelen. Paul neemt driftig op*) Met Van Gelderen.... (*opgelucht*) O, ben jij het Eric.... Belde jij zojuist ook? Dacht ik wel.... (*sarcastisch*) Nee, ik ben niet zo vlug ter been, dat mag je zeggen, ha ha ha..... Nee, het gaat waardeloos..... Man, alles doet me zeer..... O fijn, begin jij nou ook al met "ga dan op een hobbelpaard zitten"..... leuk hoor..... 'k Had m'n nek wel kunnen breken..... En iedereen een lol.... Gewoon, dat paard schrok, steigerde en sloeg op hol..... Wat? Een gebroken sleutelbeen, een gekneusde knie, en wat schaafwonden..... Ik vind dat ook genoeg, ja..... In het appartement dat ik met Jenny bewoonde... Weet ik veel, die zal wel met haar barkeeper ergens aan de Costa del Sol liggen.... Ze is een half jaar geleden weggegaan..... Een reuze troep..... Een bende.... Man, en ik kan niks doen.... Iedere beweging doet me pijn..... Hoezo, eten.... Ik bestel wel een pizza of zo.... Dit duurt nog wel een paar weken, ja..... Hulp? Hier in de randstad? Je kunt hier drie maanden dood in je bed liggen voor ze je missen..... Ik zou niet weten wie..... Jij weet wel iemand? (*verheugd*) Je bent gek..... Is 't verdomd.....? Vandaag nog? Dat regel jij voor mij.... Da's verdomd sympathiek van je, Eric.... Dat zal ik onthouden..... Dat houd je van me te goed.... Een hulp in de huishouding.... Man, dat zou meesterlijk zijn..... Ja,

reuze bedankt.... Nee, ik kan toch niet weg..... Ik kan geen kant op.... Okee. Bedankt. *(is wat opgevrolijkt. Staat voorzichtig op, probeert wat te ordenen, maar dat gaat niet en de rommel wordt alleen maar erger. De bel gaat. Paul strompelt naar de buitendeur, opent deze. In deuropening staat, in vol ornaat, een heilssoldate. Paul een ogenblik verbluft, dan weer tot zich zelf komend)* Och jee.... natuurlijk..... een ogenblikje.... collecte natuurlijk.... *(strompelt door de kamer. Op zoek naar geld)* Momentje nog hoor... Ik steun uw werk altijd, maar een "Strijdkreet" hoef ik niet... Waar is nou toch verdomme m'n portemonnee? *(struikelt hier en daar, moppert en pruttelt wat)* Rotzooi hier ook altijd..... *(de heilssoldate ziet alles vanuit de deuropening lachend aan)*

LINDA *(doet één stap over de drempel)*: Zal ik dan maar even helpen?

PAUL *(nog steeds druk zoekende naar geld)*: Eh.... wat? Helpen?

Nee, dat is niet nodig, hoor. Er komt straks hulp. Een vriend van mij organiseert iets, geloof ik... Kan ieder moment hier zijn..... Spijt me... ik kan m'n geld niet vinden.... au... Geeft u mij een gironummer, dan maak ik wel wat over... Verdomme, wat doet die arm een zeer....

LINDA *(knikt begrijpend)*: Eric.

PAUL *(nog steeds druk bezig)*: Eric ja, dat zeg ik. Eric zou wat regelen. *(fronsend)* Hoezo, kent u Eric?

LINDA *(opgewekt)*: Ja.

PAUL: God, wat toevallig.

LINDA: Hij stuurt mij.

PAUL: Ja, ik geef altijd aan uw collectes. Alleen verduiveld vervelend dat ik nu net niet in staat ben om....

LINDA *(hem in de rede vallend)*: Ik woon in het appartement schuin beneden. Toevallig. Dus toen Eric mij belde kon ik direct komen.

PAUL *(argwanend)*: Hoezo... toen Eric mij belde...?

LINDA *(nu naar binnen stappend en de deur achter zich sluitend)*: Wel, dat u zo in de problemen zat door die val van dat paard... Ik heb meteen onze kapitein gebeld en die vindt het prima..... Uw bijdrage aan het leger kunnen we later wel bespreken....

PAUL *(gealarmeerd)*: Ho ho, wacht eens even... U wilt me toch niet vertellen dat u.... nee, dat is niet de bedoeling.... Ik bedoel..... Godallemachtig.

LINDA *(rondkijkend)*: Nou, en hij had niets te veel gezegd, hoor.... Wat een bende is het hier.... Waar zal ik beginnen?

PAUL *(ongelovig)*: Dus u bent mijn hulp in de huishouding?

LINDA *(blij)*: Ja. Mag ik mij even voorstellen: Linda Mens. Zegt u maar Linda.

PAUL: Godallemachtig.

LINDA: Moet u zo vloeken?

PAUL: Verdomme.

LINDA: Ik vind dat niet prettig.

PAUL: Alle Jezus...

LINDA (*geïrriteerd*): Wilt u daar alstublieft mee stoppen!

PAUL (*tot zich zelf komend*): Waarmee?

LINDA: Met dat vervelende gevloek!

PAUL (*verbaasd*): Wie vloekt hier?

LINDA: U!

PAUL (*zeer beslist*): Ben je belazerd... ik vloek nooit.

LINDA: En nou doet u het wéér!!

PAUL: Zanic toch niet zo.... Vloek ik echt zo veel?

LINDA: Het is niet om aan te horen.

PAUL: Nou, sorry dan. Maar... ik geloof toch dat Eric ons verkeerd begrepen heeft... Ik zoek meer een werkster, ziet u.... En een soort kok..... Ik kan nou niet zeggen dat ik zoveel behoefte heb aan een stichtelijk woord.....

LINDA (*blijmoedig*): Ja, een hulp in de huishouding dus... Nou, daar ben ik voor opgeleid dus... Ik doe dit werk al een aantal jaren.... Heus meneer, ik heb voor hetere vuren gestaan... Nou, wáár zal ik eens beginnen? Eerst de afwas maar?

PAUL (*aarzelend*): Ja, maar... ik weet niet zeker of ik dit nu wel wil.. Ik bedoel...

LINDA (*vastberaden*): Meneer, het is zaterdagmiddag vóór de feestdagen. Iedereen is bezet, u vindt niemand anders. Maar als u wat anders wilt proberen... ik vind het best. Dan ga ik wel weer.

PAUL (*geschrokken*): Nee nee, zo bedoel ik het niet... U hebt gelijk... Dit is nu eenmaal een noodsituatie... (*zuchtend*) Als u maar niet gaat psalmzingen.

LINDA (*begint op te ruimen*): Altijd beter dan vloeken.

PAUL (*in een poging om geestig te zijn*): Hebt u geen tamboerijn?

LINDA (*rustig doorwerkend*): Hoezo.

PAUL (*wat lacherig*): Nou, dat stel ik me zo voor van heilsoldates.... Rinkelend met de tamboerijn, "Loof den Heer" zingend en ondertussen broodjes en soep ronddelend aan de armen en behoeftigen in onze samenleving.

LINDA (*scherp, maar rustig*): En wat is daar mis mee?

PAUL (*wat minachtend*): Ach, 't zijn altijd dezelfde die je moet helpen.... Uitkeringstrekkers, die te beroerd zijn om een poot te verzetten.... Afgekeurden met een zwart bijbaantje.... Bijstandsmoeders met een rijke fijne vriend.... En maar klagen..... Altijd moeten dezelfde soort mensen met allerlei geholpen worden.

LINDA (*meeknikkend met zijn opsomming*): Mensen die niet paard kunnen rijden....

PAUL: Hè.... wat is daarmee?

LINDA: Altijd moet dezelfde soort mensen geholpen worden. De pechvogels. De onhandigen.

PAUL: De stommerds.

LINDA: Juist.

PAUL (*zich opwindend*): Je hebt van die stoethaspels... die kunnen echt niets. Daarbij mislukt alles. Ze beginnen een eigen zaak: ze gaan failliet. Ze rijden auto: een aanrijding.

LINDA: Ze rijden paard: ze tuimelen er vanaf.

PAUL: Juist! (*in de war*) Hè? Eh... nou ja... dat was een ongelukje...

LINDA (*kordaat*): Ja, natuurlijk... al die anderen doen het met opzet. Die vinden het leuk, hulpbehoevend te zijn. Die lachen zich dóód in een rolstoel... Die zitten voor hun plezier in een verpleeghuis... Die slapen gráág onder bruggen bij tien graden vorst en vinden het ronduit héérlijk om dakloos te zijn!

PAUL (*van zijn stuk gebracht*): Nou ja.... ik.... nou ja! (*machteloos gebaar. In een poging het goed te maken*) Kijk.... je kunt ze natuurlijk niet allemaal over en kam scheren....

LINDA (*lief, maar beslist*): Nee. Maar u doet het wel. En met u bijna iedereen. Omdat het zo makkelijk is. Anderen doen het, anderen maken de fouten, anderen zijn de schuld. Wij doen nooit wat. Wij wassen onze handen in de onschuld. Alleen als het helemaal misgaat, zoeken we héél misschien eens de oorzaak bij ons zelf.

PAUL (*parmantig*): Ja, dat is zo. Maar zo ben ik niet, hoor. Ik ben best bereid toe te geven dat ik iets niets kan.

LINDA: Noem eens iets?

PAUL: Eh... eh.... wel, eh... bijvoorbeeld... tja.....

LINDA: Paardrijden?

PAUL: Eh.... nog niet zo goed....

LINDA: Opruimen?

PAUL: Eh..... ja... nu natuurlijk niet....

LINDA: 't Zijn toch allemaal niet de moeilijkste zaken, nietwaar?

PAUL: Nee....

LINDA: Als een ontwikkeld man als u daar al zoveel probleem mee heeft, is het dan zo verwonderlijk dan minder ontwikkelde mensen met véél moeilijker vraagstukken er helemaal niet meer uitkomen?

PAUL (*aarzelend*): Tja....

LINDA: Toch niet zo gek dan, hè, om een leger te hebben met tamboerijnen bewapend, dat je in kunt zetten bij verongelukte... eh.... tja... wat bent u eigenlijk?

PAUL: Ik ben advertisement manager en public relations officer.

LINDA: ????

PAUL: Ik bedoel... ik zit in de reclamewereld.

LINDA: O... U doet STER-spotjes?

PAUL (*vermoeid*): Nee... ik leid een reclamebureau en ik bedenk reclamecampagnes.

LINDA: Ah... en verder?

PAUL (*verbaasd*): Verder? Dat IS het.

LINDA: Ja, maar wat voor wérk doe je?

PAUL: Dat IS werk. Heel veel werk zelfs!

LINDA (*schouderophalend*): Reclame maken is geen werk.... da's de mensen beduvelen en geld uit de zak kloppen.

PAUL: Is beduvelen geen vloek?

LINDA (*keurend*): Mmmmm..... nee.... beduvelen kán nog net. Maar beduvelen blijft het.

PAUL (*in de lach schietend*): Zo... nou, dat dacht je maar. 't Is verbazend veel werk om een goede campagne te ontwerpen. Daar ben je dagen en weken mee bezig.

LINDA (*ongelovig*): Noem eens wat?

PAUL: Laat me 's denken.... o ja! Die reclamespot van Helder, weet je wel... dat schoonmaakproduct... zo van: gebruik Helder uit de blauwe flacon en uw badkamer is weer als nieuw! Nou, die is van mij.

LINDA (*geringschattend*): O, die... ja, die troep gebruik ik niet.... Je nagels gaan ervan splijten, je huid gaat er van schilferen en de kranen gaan er van roesten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto